

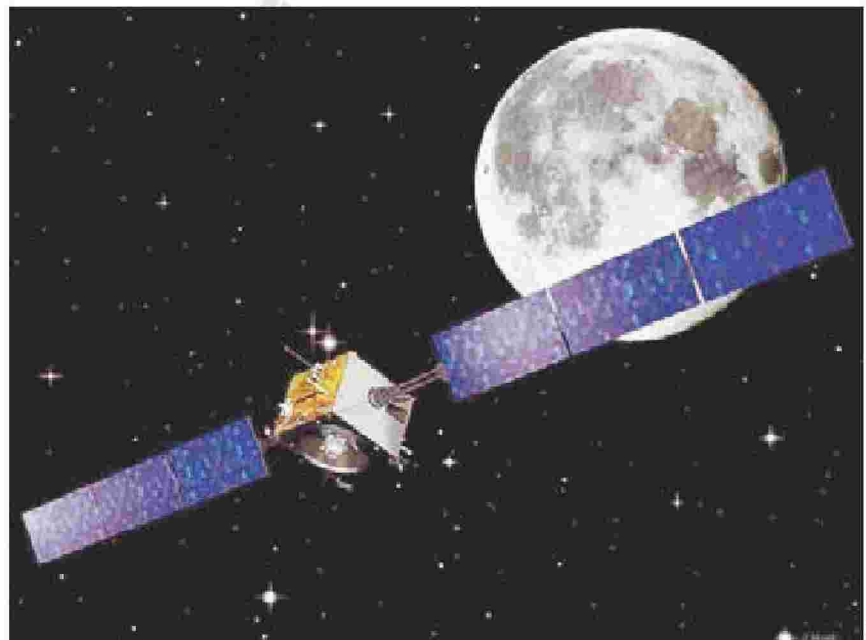
Βήματα στη διαστημική έρευνα

Του **ΜΑΤΘΑΙΟΥ ΤΣΙΜΙΤΑΚΗ**

Η Ελλάδα μπορεί να μη φημίζεται για την επιστημονική της παραγωγή και δη για την έρευνα στο Διάστημα, όμως συμμετέχει στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Διαστήματος (ESA) και τον τελευταίο καιρό δείχνει να προσπαθεί να κάνει τα πρώτα σοβαρά βήματα προκειμένου να μπει στον χάρτη των χωρών που παράγουν διαστημική τεχνολογία. Αυτό προκύπτει από τη δημιουργία της πρώτης συστάδας επιχειρήσεων και ερευνητικών κέντρων που ασχολούνται με τη διαστημική έρευνα, στο πλαίσιο του συμπλέγματος εταιρειών υψηλής τεχνολογίας Coralia στο Μαρούσι, την περασμένη βδομάδα. Προκύπτει όμως και από την προσπάθεια σύναψης συνεργασίας με την Ακαδημία Διαστημικής Τεχνολογίας της Κίνας και την απόπειρα να αναπτυχθούν εντονότερες συνεργασίες μεταξύ ιδιωτικών επιχειρήσεων και ESA.

«Γνωρίζουμε ότι για κάθε ευρώ που δαπανά μια χώρα στη διαστημική έρευνα παίρνει πίσω τρία, εφόσον εκμεταλλευθεί τις τεχνολογίες που η ίδια παράγει», λέει ο Στέλιος Μπολάνος, εκπρόσωπος των ελληνικών επιχειρήσεων διαστημικής, υπεύθυνος για την εξωστρέφειά τους. Φυσικά κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει με την Ελλάδα, η οποία υπολογίζεται ότι επιδοτεί αυτή την αγορά διά της συμμετοχής της στον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Διαστήματος με περισσότερα από δέκα εκατ. ευρώ ετησίως, όμως παίρνει πίσω περίπου 30 λεπτά για κάθε ευρώ από αυτά.

Οι λόγοι είναι πολλοί: «Η ESA υποχρεούται να επιστρέψει στα κράτη-μέλη της τα χρήματα που δαπανούν γι' αυτήν με τη μορφή συμβολαίων ανάπτυξης τεχνολογιών σε ιδιωτικές εταιρείες της χώρας», εξηγεί ο Γιάννης Δαγκλής, καθηγητής του Πανεπιστημίου Αθηνών και εθνικός εκπρόσωπος στην ESA. «Επιστημονικά έχουμε δυνατές ομάδες για το μέγεθός μας

Στη χώρα μας υπάρχει σήμερα από πρόγραμμα παραγωγής δορυφορικών χαρτών μέχρι πρόγραμμα παραγωγής μικροτσιπ για δορυφόρους.

Δημιουργία πρώτης συστάδας επιχειρήσεων, ενώ τρέχουν ήδη τρία μεγάλα προγράμματα παραγωγής τεχνολογίας.

και αυτό το αναγνωρίζουν όλοι. Ο ιδιωτικός τομέας μας όμως είναι άπειρος και ασθενικός ακόμα και δεν ανταγωνίζεται ικανοποιητικά χώρες όπως η Γαλλία, η Γερμανία, η Αυστρία ή χώρες της Αν. Ευρώπης με σχετική εμπειρία», λέει.

Η συστέγαση 21 επιχειρήσεων και έξι ακαδημαϊκών εργαστηρίων έρχεται να απαντήσει σε αυτό το πρόβλημα, αφού μέχρι σήμερα η Ελλάδα κατατάσσεται τελευταία στις επιστροφές συμβολαίων της ESA προς ιδιωτικές εταιρείες. Ηδη σήμερα πάντως τρέχουν τρία μεγάλα προγράμματα με παραγωγή εκμεταλλεύσιμης τεχνολογίας. Μια ομάδα εταιρειών ασχολείται με την παραγωγή δορυφορικών χαρτών για άμεση κινητοποίηση δυνάμεων αρωγής σε φυσικές καταστροφές

(π.χ. σεισμοί) έχοντας ήδη εξαγάγει ένα μέρος του συστήματος στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Μια δεύτερη ομάδα ασχολείται με την παραγωγή λογισμικού για τη συμπίεση ογκωδών πακέτων δεδομένων που στέλνουν οι δορυφόροι (τηλεπικοινωνίες, Διαδίκτυο). Τέλος, μια τρίτη ομάδα ασχολείται με την παραγωγή μικροτσιπ και αισθητήρων για δορυφόρους (βιομηχανία). Οι Κινέζοι φέρεται να έχουν προτείνει στην ελληνική πλευρά την παραγωγή εκατομμυρίων πρωτότυπων μικροτσιπ του είδους, ενώ η ελληνική πλευρά ζητάει τη δημιουργία κέντρου επεξεργασίας δορυφορικών εικόνων επί ελληνικού εδάφους.

Γνώστες του χώρου διατυπώνουν επιφυλάξεις για τη συνεργασία Ελλήνων - Κινέζων στην κατασκευή μικροτσιπ, αφού αυτό θα σήμαινε εξαγωγή δυτικοευρωπαϊκής και αμερικανικής τεχνολογίας με ενδεχόμενες αντιδράσεις σε Ευρώπη, ΗΠΑ. Όμως όλα δείχνουν ότι, παρά την κρίση, υπάρχει βούληση για την ανάπτυξη του μικρού αυτού κλάδου των 1.000 εργαζομένων, με αντίκτυπο στην οικονομία, την εκπαίδευση, την επιστήμη.